

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.] svagheder, som ikke bare belaster statens medarbejdere, men også er til skade for statsmagten som sådan. Selv om dette system kun er 10 år gammelt, har det efter vor opfattelse, som også andre har, været ude af stand til at tilpasse sig den kraftige udvikling, som er foregået siden da, og som vi kan forudse vil fortsætte i de kommende år som en konsekvens af den moderne tidsalder og de store forandringer, der foregår.

Regeringen betragter derfor en tilbunds-gående reform af det hidtidige tjenestemandssystem som en bydende og også en presserende nødvendighed. Regeringen anser det også for nødvendigt, at en sådan reform gennemføres så hurtigt som muligt. Siden 1965 har, som det har været nævnt, en særlig kommission arbejdet med at tilvejebringe grundlaget for en sådan omformning og modernisering af vort tjenestemandssystem. Denne kommission har som bekendt endnu ikke afgivet betænkning. Det er nævnt, at kommissionens plenarforsamling sidst var samlet til møde i november 1966, altså for 1½ år siden. Efter den tid er der blevet arbejdet i en række underudvalg. Kommissionens formand har underrettet mig om, at arbejdet i disse underudvalg er ret langt fremskredet, men helt færdigt er det altså ikke, og den samlede kommission har endnu ikke haft mulighed for at underkaste dette arbejde fra underudvalgene en vurdering eller tage stilling til det.

Jeg er derfor ikke i stand til på dato at angive det nøjagtige tidspunkt for, hvornår kommissionen kan afgive sin betænkning. Jeg har imidlertid anmodet kommissionens formand om at søge arbejdet i kommissionen tilendebragt så hurtigt, som dette på nogen måde kan lade sig gøre, således at gennemførelsen af en tjenestemandreform kan fremmes mest muligt. Under et samråd den 5. marts har jeg underrettet finansudvalget om dette, og på et møde den 13. marts har jeg desuden meddelt tjenestemandorganisationerne, de fire centralorganisationer, at det er regeringens ønske at få kommissionens betænkning fremkaldt, så snart dette kan lade sig gøre. Jeg kan tilføje, at når kommissionsbetænkningen foreligger, vil regeringen drage omsorg for, at der omgående fremsættes forslag i folke-

tinget med henblik på gennemførelsen af en ny tjenestemandsløvgivning.

Ivar Nørgaard: Jeg takker ministeren for oplysningerne. Man forstår på ministerens oplysninger, at man har sympati for, at der gennemføres en ny tjenestemandsløvs så hurtigt som muligt, og at man også gerne vil søge at få kommissionsbetænkningen frem på bordet så hurtigt som muligt. Vi savner imidlertid stadig klarhed over, hvad regeringen agter at foreslå, når kommissionsbetænkningen kommer på bordet.

Sagen er jo den, at det bliver et gennemarbejdet lovforslag, kommissionen afgiver, og i kommissionen sidder som bekendt repræsentanter fra alle de politiske partier, som nu også arbejder flittigt i de enkelte underudvalg. Når man har fremsat forslag til normeringslov, som skal have virkning fra 1. april, var det i høj grad af interesse for vor behandling af dette forslag at få at vide, om det også er regeringens agt at lade den nye tjenestemandsløvs, man vil søge fremmet, have virkning fra samme dato, 1. april. Jeg ved ikke, om jeg overhørte det, men jeg hørte ikke lønningsministeren nævne nogen dato, og det mener jeg må være af afgørende betydning for behandlingen af normeringsloven, da den jo netop forudsætter, at man får gennemført den nye klassificering, og betingelsen for, at man nøjes med at vedtage den barberede lov, som denne normeringslov er, må dog være, at nyklassificeringen finder sted med virkning fra samme tidspunkt som normeringsloven.

Jeg beder altså ministeren om at svare på spørgsmålet: når vil man fremsætte dette forslag, og vil det indeholde en bestemmelse om, at loven skal træde i kraft 1. april dette år?

Ømann: Også jeg savner et par ord om denne dato, den 1. april 1968.

I øvrigt vil jeg takke ministeren for svaret om antallet af ansatte. Det var vel, som man nogenlunde kunne have ventet det, men mon vi så ikke herudaf kan udlede, at talen om, at man måtte kunne klare sig med en langt mindre stigning i antallet af ansatte, ingen steder hører hjemme, og at den nu kan koges ned til, at regeringen vil vise en vis tilbageholdenhed; det har vel alle gjort hele tiden. Men stigningen —